

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 2 жовтня 2009 року • № 145 (2244) • Ціна вільна

АНГЛІЙСЬКИЙ ВИБІР МИХАЙЛИЧЕНКА

Національна збірна

У середу головний тренер національної збірної України Олексій Михайличенко оприлюднив список 23-х футболістів, викликаних для підготовки до поєдинків відбірного циклу ЧС-2010 проти команд Англії та Андорри. Ці матчі відбудуться відповідно 10 жовтня в Дніпропетровську на "Дніпро-Арені" (початок — о 19.15) та 14 жовтня в Андорра-ла-Вельї на стадіоні "Комуналь" (початок — о 18.30 за київським часом).

Напередодні заключної фази кваліфікаційного турніру склад "синьо-жовтих" зазнав відчутних втрат у захисній лінії. Зокрема, через травми не зможуть допомогти партнерам центральні оборонці Дмитро Чигринський та

Склад національної збірної

Воротарі: Андрій П'ятов ("Шахтар"), Станіслав Богущ, Олександр Шовковський (обидва — "Динамо").

Оборонці: Віталій Мандзюк, Тарас Михалик (обидва — "Динамо"), Василь Кобин, Олександр Кучер, В'ячеслав Шевчук, Микола Іщенко, Ярослав Ракицький (усі — "Шахтар"), Григорій Ярмаш ("Ворскла").

Півоборонці: Олексій Гай ("Шахтар"), Олександр Алієв, Олег Гусев, Андрій Ярмоленко (усі — "Динамо"), Сергій Назаренко, Руслан Ротань (обидва — "Дніпро"), Анатолій Тимошук ("Байерн", Німеччина).

Нападники: Андрій Воронін ("Ліверпуль", Англія), Володимир Гоменюк, Євген Селезнєв (обидва — "Дніпро"), Артем Милевський, Андрій Шевченко (обидва — "Динамо").

Андрій Русол, а в матчі з англійцями — Віталій Мандзюк, який відбудуватиме дискваліфікацію за перебір попереджень.

Водночас після тривалої перерви до розташування збірної прийдуть Тарас Михалик, а також Олександр Алієв, котрий після одужання вже встиг вийти на поле в 8-му турі чемпіонату України. Привертає увагу й присутність новачка Ярослава Ракицького, який зарекомендував себе в поєдинках за молодіжну збірну України, та донецький "Шахтар". Ярослав — універсал, який може зіграти на позиціях центрального або лівого захисника, а також опорного півзахисника.

Необхідно наголосити, що остаточний список гравців стане відомим лише після поєдинків 9-го туру вітчизняної прем'єр-ліги та матчу Ліги Європи за участю "Шахтаря". На тренувальній базі ФК "Динамо" в Кончі-Заспі "синьо-жовті" зберуться у понеділок, 5 жовтня.

Юрій МАЛИШЕВ.

U-21

Старший тренер молодіжної збірної України Павло Яковенко оприлюднив список гравців, котрі готуватимуться до відбірних матчів Євро-2011 (U-21) проти Бельгії та Словенії. Із представниками Бенілюксу "синьо-жовті" зустрінуться 9 жовтня на столичному стадіоні "Динамо" імені Валерія Лобановського (початок — о 20.00). А через чотири дні на "Арена Петрол" у словенському містечку Целе вони поміряться силами з місцевими однолітками (початок — о 18.00 за київським часом).

У переліку Яковенка — 25 футболістів. Відзначимо перший приїзд до лав "молодіжки" нападника "Чорноморця" Олександра Якименка, півзахисника "Іллічівця" Ігоря Тищенко та універсала з "Шахтаря" Віталія Віценця, а також повернення після травми Володимира Лисенка. Знову запрошений і динамівець

Кирило Петров, який на попередній — дебютний для себе — збір не прибув через ушкодження. Натомість досі поза грою Тарас Степаненко, ще не набрали кондицій Артем Кравець та Дмитро Лопат, травмувався Євген Селін. Не допоможуть команді й Андрій Ярмоленко та Ярослав Ракицький, які приєднаються до національної збірної.

Нагадаємо, що наразі наша молодіжна команда ділить друге місце у групі з французами, тоді як лідерами з абсолютним показником після двох матчів є бельгійці. Згідно із форматом кваліфікаційних змагань, 52 учасники розподілені на 10 груп: у двох виступають по шість команд, у восьми — по п'ять. Десять переможців груп і чотири найкращі другі збірні розіграють у стикових матчах сім путівок до Данії, де в 2011 році й відбудеться фінальний турнір молодіжної першості Європи.

Богдан БУГА.

Склад молодіжної збірної України

Воротарі: Антон Каніболоский ("Дніпро" Дніпропетровськ), Денис Бойко ("Оболонь" Київ), Артем Кичак ("Динамо" Київ).

Оборонці: Олексій Курилов ("Зоря" Луганськ), Андрій Фартушняк ("Оболонь"), Вадим Родина, Андрій Сахневич (обидва — "Динамо"), Олександр Матвеев ("Ворскла" Полтава), Сергій Кривцов ("Металург" Запоріжжя), Павло Пашаєв ("Дніпро").

Півоборонці: Максим Білий ("Металург" Запоріжжя), Олег Голодюк ("Карпати" Львів), Микола Морозюк ("Оболонь"), Валерій Федорчук ("Львів"), Володимир Чеснаков ("Ворскла"), Кирило Петров, Денис Гармаш (обидва — "Динамо"), Ігор Тищенко ("Іллічівець" Маріуполь), Віталій Віценець ("Шахтар" Донецьк), Єгор Лугачов ("Спартак" Москва, Росія).

Нападники: Роман Зозуля ("Динамо"), Денис Васін, Олександр Якименко (обидва — "Чорноморець" Одеса), Євген Коноплянка ("Дніпро"), Володимир Лисенко ("Металіст" Харків).

НЕСТАНДАРТНА ІСТОРІЯ СТАНДАРТНОГО БОМБАРДИРА

Уже протягом кількох сезонів поспіль форвард льєзького "Стандарда" Мілан Йованович колотить голи в чемпіонаті Бельгії, і мало хто з українських уболівальників знає, що цей сербський голеодор має в своєму послужному списку майже два сезони в донецькому "Шахтарі". І не дивно, що в Україні його мало хто пам'ятає. За час перебування в складі "гірників" він провів... аж 9 матчів. І це за такий відчутний проміжок часу. Як "падав", а потім "злітав" Мілан Йованович, ви прочитаєте в цьому матеріалі.

увагу - більше наші середняки, натомість гранди ними майже не цікавляться. "На щастя", бо більшість легіонерів, привезених з Балкан, не заграли. Йованович був одним із багатьох трансферних провалів "Шахтаря" першої половини десятиріччя.

Історія сербського бомбардира починається в містечку Байна-Башта, де він з'явився на світ 18 квітня 1981 року. Місто зовсім маленьке, тому професійний клуб там навряд чи існує. Перші кроки у футболі Мілан робив у місцевому аматорському клубі "Космос". Про досягнення Йовановича в "космічній" команді мало що відомо, але вони, напевно, були, бо в іншому разі він не потрапив би в юному віці до "Войводина". Щоправда, до команди із Нові Сада серб приїхав через мі-

сто Валево, де провів деякий час. Але до цього всього Мілан ще встиг закінчити престижну гімназію, де, за його словами, вчився завжди на відмінно. Буває ж таке!

Але у 17-18 років Йованович вирішив повністю присвятити себе футболу, в якому доволі швидко прогресував, і заслужені успіхи не змусили на себе довго чекати. З 1998 року Мілан — гравець дублю "Войводина". Там він завжди грав на передній лінії, як правило, центрального нападника, але інколи виконував функції плеймейкера. Певно, ближче до чужих воріт у Мілана виходило краще, бо з тих часів і до сьогодні він грає саме форварда.

Я думаю, всі розуміють, що являють собою сербські клуби. Їхнє головне завдання

— виростити гравця і продати за непогані гроші кудись за кордон або місцевим грандам, "Партизану" чи "Црвені Звезди", які, в свою чергу, також мріють заробити на перепродажу гравця. Тому для місцевих вихованців з певним потенціалом усі дороги у великий футбол відкриті.

Йованович далеко не відразу закріпився в першій команді. "Войводина" тоді була, за місцевими мірками, непоганою командою, яка навіть у Кубку УЄФА відмітилась. Хоча до флагманів югославського футболу їй так само далеко, як, наприклад, "Ворсклі" до "Динамо" чи "Шахтаря". Три (!) сезони Мілан мотався між основою та дублем. У першій команді він явно не виблискував. За ці три роки Йованович 31 раз з'явився на полі й забив аж три голи. Ну дуже скромно виходить. І навіть якщо врахувати, що Мілан навряд чи й десяток матчів відіграв повністю, показники все одно не вражають.

Див. 5 стор.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на листопад — до 10 жовтня.

Олександр ШОВКОВСЬКИЙ: У ПЕРШОМУ ГОЛІ ЧАСТКА МОЄЇ ПРОВИНИ

Надійна й упевнена гра воротаря не тільки вберігає команду від пропущених м'ячів, а й додає сил польовим гравцям. У поєдинку з "Барселоною" футболісти "Динамо" неодноразово дозволяли проби-вати по своїх воротах, але вище будь-яких похвал зіграв Олександр Шовковський. Погоджуються з цим і динамівські вболівальники, які під час голосування на клубному сайті назвали Шовковського най-кращим гравцем у складі "Динамо".

— "Барселона" — одна з найсильніших команд світу, грати з якою у відкритий фут-бол схоже на самогубство. Ми шукали свого шансу в контр-атаках, але й тут не все скла-далося. Єдине, був момент у Юсуфа за рахунку 0:0. Врахо-вуючи результат другого матчу нашої групи, вся боротьба по-переді.

— Складно оминати увагою два пропущені м'ячі. Проко-ментуйте їх?

— У першому є певна частка моєї провини — це був ближ-ній кут. Хоча суперник зміщу-вався вздовж лінії штрафного майданчика і я був зобов'язан-ний також змінювати позицію. У Мессі дуже короткі часті кроки і в одному з них він не-сподівано з-під двох захисни-ків пробив у кут. Я встиг зреа-гувати, але не зміг жорстко поставити руку й відбити м'яч. Другий гол з позиції воротаря складно коментувати. Гравцю дали прийняти м'яч в штраф-ному майданчику, а далі — блискуче виконання з близької відстані. Шансів практично не було.

— Що сказав Валерій Газза-єв після закінчення матчу?

— Цю гру потрібно обов'яз-ково проаналізувати. Подиви-тися, яких помилок ми припус-тилися.

— Хто з гравців "Барсело-

ни" тобі сьогодні сподобався більше за інших?

— Чесно кажучи, зараз не готовий про це говорити. У "Барселоні" всі гравці дуже високого рівня, але мені біль-ше сподобалася командна гра як в обороні, так і в атаці. Ко-лективна взаємодія між ліні-ями, комбінації. Це просто су-пер!

— Можна сказати, що те-пер головний суперник "Дина-мо" за друге місце — мілансь-кий "Інтер"?

— Я би не скидав із рахунків "Рубін". Він може піднести сюрпризи всім командам.

— Виходячи з сьогодніш-нього співвідношення сил су-перників, "Динамо" готове ви-рішувати завдання в грудне-вій грі групового турніру з "Барселоною"?

— До цього нам доведеться провести три зустрічі. У них потрібно набрати необхідну кі-лькість очок.

— По центру захисники "Ди-намо" суперників ще трима-ли, але на флангах часто тра-плялися провали. За необхід-ності, підказував партнерам?

— Не варто забувати, що на цих позиціях в "Барселоні" ви-ступають найкращі гравці сві-ту. Це їхній козир, проте, від-значу, тут присутня не тільки індивідуально сильна гра окре-мих флангових виконавців, а й

хороша взаємодія середньої лінії та атаки. Вони вміло вико-ристовують помилки в грі супе-рника.

— Не підраховував, скільки разів рятував команду від вір-них голів? У зв'язку з цим є образа на захисників?

— Я ображався би в тому ви-падку, якщо б не міг пред'яви-ти собі претензій. Але це не-правильно — виграє і програє вся команда. Хтось зіграв гір-ше чи краще, а всі разом ми вирішуємо поставлені перед нами завдання. Ображатися потрібно на себе, що не підст-рахував партнера чи впустив суперника. Тоді справи йти-муть краще і буде результат.

Юрій ГРОМОВ.

До речі

НУ, ТО ЩО — ПІДРАХУЄМ?

Правду кажуть мудрі люди — кожен день треба дізнаватися щось нове. Сьогодні (себто в пер-шу добу жовтня) оцим новим для мене стала стаття на офіцій-ному сайті київського "Динамо" під назвою "Сто матчів Олексан-дра Шовковського". Відразу по-ставило в ступор розуміння того, що в столичному клубі й досі не-має людини, котра володіла би українською: оцей матеріал, оза-главлений державною мовою, проте написаний російською. Та це квіточки.

У згаданому опусі повідомля-ється, що гра з "Барселоною" стала для воротаря киян сотою в європейських турнірах. Порівня-

но нещодавно я писав, що ота сотня постала за підсумком гри з "Рубіном". Різномір даних тут спровокований зустріччю з гре-цьким "Панатінаїкосом" (1995 рік): УЄФА анулювало ту гру, та це не повинно бути приводом до того, щоби забути про неї. От за-питайте в Шовковського, чи мо-же він викреслити з пам'яті 90 хвилин, зіграні на столичному стадіоні! Тому в доробку СаШо наразі вже 101 матч у континен-тальних змаганнях.

Найбільше мене в цьому вимі-рі шокує майже повна відсут-ність аналітичного мислення в багатьох людей, пов'язаних, по-перше, з футбольною статисти-

кою, і, по-друге, з ФК "Динамо". Себто вони здійснюють отакі вчинки бездумно, взагалі не за-діюючи оту сіру речовину в чере-пний коробці. До всього цього до-далася купа фактичних помилок у невеликій статті. Наприклад, її безіменний (анонімний) автор повідомляє, що в Шовковського 24 "сухі" гри в єврокубках, і що це, мовляв, клубний рекорд. На-справді — таких матчів у Олексан-дра 25 (знову задуваємо ану-люваний через гостинність Г.М.Суркіса поєдинок), і він є співавтором рекорду разом із великим Євгеном Васильовичем Рудаковим...

Володимир БАНЯС.

ЗОРЯ — ТАВРІЯ
3 жовтня — субота
14.00
Пряма трансляція на теле-каналі "Футбол"
Суддя: Є. Абросимов (Оде-са)

Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ": 1:1

Юрій Коваль сьогодні — голо-вна надія луганської "Зорі". По-за всяким сумнівом. У ниніш-ньому номері "УФ" ви маєте змогу прочитати інтерв'ю з ним, переконавшись у вражаю-чій — як на вітчизняні реалії — тверезості й чіткості мислення цієї поважної людини. Тому ми схилиємося до думки, що його здібності сприятимуть завою-ванню донбасцями заслужено-го результату. На більше "Зоря" не здатна: див., як у згадувано-му інтерв'ю пан Коваль описав своє перше відчуття від ввіре-ного йому колективу.

МЕТАЛУРГ Д — ІЛЛІЧІВЕЦЬ
3 жовтня — субота
16.00

Пряма трансляція на теле-каналі "Футбол"

Суддя: О. Дердо (Іллічівськ)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ": 2:1

Донецький "Металург" у по-точному сезоні помітно відріз-няється від свого минулорічно-го зразка: в першому повноцін-ному сезоні під керівництвом Ніколи Костова "синьо-білі" вражаючи почали, кавалерійсь-ким наскоком окупувавши ви-сокі місця в таблиці прем'єр-лі-ги. Сьогодні в донецчан інша та-

АФІША

ктика: тихо й спокійно набирати очки, особливо не висуваючись на передні ролі. "Металург" без блиску виграє в слабших ко-манд, ділячи очки з рівними су-перниками, програючи сильні-шим. І при цьому повсякчас пе-ребуває поблизу призової трій-ки. Сусіди з "Іллічівця" відно-сяться до першої когорти су-противників...

ОБОЛОНЬ — МЕТАЛУРГ Зп
3 жовтня — субота
16.00

Пряма трансляція на теле-каналі УТ-1

Суддя: Ю. Можаровський (Львів)

Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ": 0:0

О, це буде феноменально ці-кавий поєдинок! "Розібраний" запорізький "Металург", який існує, вочевидь, без царя (себто справжнього керівника) в голо-ві, гратиме в столичному мікрорайоні Оболонь (як на мене, найкращому з усіх у Києві) з од-ноименною командою, котру в прем'єр-лізі лихоманить, мов хворого на плеврит. Очікуємо надзвичайно напруженої гри без м'ячів — люди з оболонсь-ких будинків, які прилягають до стадіону (основна, до речі, вболівальницька маса "пивоварів"), зостануться розчарованими.

МЕТАЛІСТ — КРИВБАС
3 жовтня — субота
19.00

Пряма трансляція на телека-налі ТЕТ

Суддя: В. Швецов (Одеса)
Дискваліфікований: Обрадо-вич ("Металіст")

Прогноз "УФ": 2:0

Як-то кажуть, якщо не зараз, то коли? Харківський "Металіст" в окремі моменти подає сигнали, що свідчать про одужання коман-ди, та вже наступної миті вони за-глушуються певним блокувальни-ком (його роль грає поганий фі-зичний стан гравців, незіграність, нефарт, тощо). Тут уже й не зна-єш, чого очікувати. Проте вигра-вати в криворізького "Кривбасу" "синьо-жовті" просто зобов'яза-ні. Інакше — на лікарняний стіл, хі-рургічна операція, лоботомія і за-гальні кардинальні висновки.

АРСЕНАЛ — ДИНАМО
4 жовтня — неділя
15.00

Пряма трансляція на телека-налі ТЕТ

Суддя: О. Деревинський (Київ)
Дискваліфіковані: Милевсь-кий, Вукоевич, Маграо (всі — "Динамо")

Прогноз "УФ": 1:2

Всі ми пам'ятаємо зустріч міся-чної давнини між цими команда-ми: тоді в розиграній Кубку Украї-ни "Динамо" мінімально виграло, проте не зовсім і заслужено, а з

допомогою арбітра. Позитив тут у тому, що подібні моменти сприя-ють зародженню справжнього суперництва: ми переконані, що динамівцям у грі з "Арсеналом" буде вельми непросто. Так само, як перед тим "гірникам".

КАРПАТИ — ЗАКАРПАТТЯ
4 жовтня — неділя
16.00

Пряма трансляція на телека-налі УТ-1

Суддя: Є. Венгер (Київ)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ": 2:0

Коли Олег Кононов з'явився в Україні, а його "Карпати" набрали непоганої ходи, білоруський тре-нер отримав у нас дуже хорошу пресу. Проте з того часу й аж по сьогодні особливого прогресу в грі "зелено-білих" не спостерігає-ться. А останній матч із "Чорно-морцем" узагалі важко було ди-витися. І це при тому, що гравці в львівського клубу далеко не останні в нашій прем'єр-лізі. Хоча "Карпати" й виграють у "Закар-паття", але без особливого есте-тичного лиску.

ДНІПРО — ШАХТАР
4 жовтня — неділя
17.00

Пряма трансляція на телека-налі ТЕТ

Суддя: Є. Геренда (Калуш)
Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ": 1:2

Увага! Зараз автор цих рядків використовує ультрабанальну фразу: гра в Дніпропетровську є матчем туру. Важко з цим сперечатися, чи не так? Голо-вним іспитом цей поєдинок стане для Володимира Безсо-нова: ми учергове очікуємо, що він із наставника рівня ФК "Хар-ків" перетвориться на високо-класного тренера. Зустріч із "Шахтарем" — чудовий привід для цього. Втім, трансформую-чи знаменитий вислів Станіс-лавського, скажемо: "Не ві-рю!". "Гірники" візьмуть три оч-ки.

ВОРСКЛА — ЧОРНОМОРЕЦЬ
4 жовтня — неділя
18.00

Пряма трансляція на телека-налі "Футбол"

Суддя: М. Родіоненко (Лу-ганськ)

Дискваліфіковані: —
Прогноз "УФ": 2:1

У восьмому турі чемпіонату підопічні Миколи Павлова ви-дали на гора таку гру в Маріу-полі, що своє захоплення фут-болом починаєш сприймати як втрачені роки. Вкотре повторю-ється: не має права команда з таким складом займати насті-льки низьке місце в турнірній таблиці. Проте ось воно — не було би щастя... В гості до пол-тавців їдуть одесити — коман-да з вивітреним потенціалом і, як наслідок того, — аутсайдер першості. Хіба можна таких від-пускати бодай із мировою в ки-шені?

Володимир БАНЯС.

— **Юрій Григорович, що ви можете сказати про той етап вашого життя, який пройшов від Луганська до Луганська?**

— Я думаю, він пройшов з великою користю. Я вчився, отримав диплом УЄФА категорії "Про". Був на стажуванні в Шотландії, в Туреччині. Отримав велику кількість інформації. Коли ти працюєш — дієш за відпрацьованою тактичною схемою, а коли є пауза, можна проаналізувати деякі моменти.

Не скажу, що приємно сидіти без роботи. Є бажання працювати. Все-таки я все життя присвятив футболу. Я не реалізувався як футболіст і не досяг ще того, чого хочу досягти. Не тільки в плані завоювання якихось турнірних місць, але й в плані гармонії тренерської діяльності.

Тренер не повинен простоювати. Коли з'явився варіант з другою лігою я із задоволенням пішов туди працювати. Тернопіль нагадує Луганськ за ставленням до футболу. До того ж, я зміг утілити в життя свої задумки. Наприклад, якщо тут в Луганську ми грали з ліберо, то там була можливість випробувати зональний принцип оборони. Були в нас потенційно цікаві футболісти. Було завдання — боротьба за вихід в першу лігу.

Минулого року з ПФК "Олександрія" ми посіли третє місце. Умови для роботи там дуже пристойні, навіть за мірками прем'єр-ліги. Вперше в історії ми просунулися далеко в Кубку країни. Обіграли на своєму шляху "Карпати", "Дніпро" і тільки на останніх хвилинах програли "Шахтареві". Для Олександрії це було шоу. Через кубкові ігри ми не дуже впевнено виступили в першому колі.

Підводячи підсумок цьому періоду, можна сказати, що він був присвячений підвищенню теорети-

Юрій КОВАЛЬ: ПЕРЕМАГАТИ МОЖНА Й ЗА РАХУНОК ДУХУ

Минулого тижня Юрій Коваль був призначений головним тренером луганської "Зорі". У Луганську уболівальники повернення тренера сприйняли дуже позитивно, і пов'язують подальші успіхи "Зорі" з його прізвиськом. Про своє повернення до Луганська, минулий матч з київським "Динамо" та плани на майбутнє офіційному сайту клубу розповів наставник "Зорі" Юрій Коваль.

чного професійного рівня. Завдяки "Олександрії" я їздив взимку в Бремен. Спілкувався з Скрипником, дивився тренування Томаса Шаафа, спостерігав за постановкою навчально-тренувальної роботи у всіх ланках — і в дитячих, і в юнацьких командах. Єдиний мінус полягає в тому, що, отримані теоретичні знання не завжди вдається застосувати на практиці. Для цього необхідний час, щоб підготувати гравців. Дуже важливо знайти баланс між тим, що ти хочеш, і з можливостями, рівнем футболістів, менталітетом, інфраструктурою і так далі.

— **Коваль, той, який виводив "Зорю" до вищої ліги, відрізняється від сьогоденного?**

— Природно. Ми живемо, з'являється новий досвід — життєвий, професійний.

— **З того часу, коли ви пішли з "Зорі", практично нічого не змінилося. Як не було тренувальних полів, так їх і немає, відсутність фінансування, втрата очок на старті чемпіонату. Вас не лякали ці проблеми? Були сумніви: приїжджати до Луганська чи ні?**

— Скажу чесно й однозначно: будь-яке місто — це не поля, це люди. В жодному місті не сприймають футбол так, як у Луганську. Мене запросили ті люди, з якими я пройшов дуже складний шлях. Це й Пілавов Павло Олександрович, і Оганов Станіслав Вікторович. Тоді теж були проблеми, але ми змогли вижити. Вони відстояли команду. І мало того, раз вони залишилися, значить, їм довіряють, і бачать їх порядність. Знайшлися люди, які підставили своє плече й фінансували команду. Скажу чесно, я навіть хвилини не замислювався над тим, повертатися до Луганська

чи ні. Я уважно стежив за "Зорею" і хотів працювати. Сьогодні в керівництві клубу достатньо професійні люди, які пройшли всі етапи розвитку клубу. Треба віддати їм належне. Я думаю, що все буде нормально.

— **Ви прийняли команду напередодні матчу з "Динамо". І це був перший матч, який вам вдалося побачити. Вже склалося враження про команду?**

— Однозначно. Я вирішив прийти в команду до гри свідомо, знаючи, що є проблеми. Але хочу відзначити, що найскладніша гра не з "Динамо", а наступна, з "Таврією". Під час гри з "Динамо" я переконався: якщо ти хочеш, завжди можна добитися певного результату. Прикладів цьому сьогодні достатньо, в тому числі й у Європі. Наприклад, вихід в Лігу чемпіонів білоруських, румунських команд. Сьогодні транслюється чимала кількість ігор і цілком природно, що в мене була інформація про "Зорю". На жаль, у нас в команді дуже мало футболістів. Я навіть не знаю, кого поміняти. Але мені важливо було побачити "Зорю" на тлі хорошої команди.

— **Вас не лякає коротка лава?**

— Якщо чесно, я шокований. Рівень футболістів досить хороший і потрібно віддати хлопцям належне за те, що вони, навіть незважаючи на всі ці проблеми, виходять і якісно грають. Але не можна стартувати з такою кількістю футболістів. Сьогодні в нас перелом зап'ястя в Милька, а це означає, що певний час він не грає. У дітей з дубля так само є проблеми, і зараз у них не та готовність. Чисто фізично, враховуючи кількісний склад, весь чемпіонат пройти неможливо. Осінні ігри — це завжди погані погодні умови, вірогідність травм. Ніхто не гарантує, що в

когось не буде перебору карток. А це тільки початок чемпіонату. На даний момент для мене це просто шок. Це не претензія до своїх попередників, а аналіз ситуації.

— **Чи є надія на те, що до зимової перерви з'являться нові виконавці?**

— Все залежить від швидкості вирішення питань щодо приходу нового інвестора. Але для того, щоб когось запросити або купити, потрібно почати гасити заборгованості. Запросити людину в таку складну ситуацію буде неправильно.

— **А є такі футболісти, яких ви б хотіли бачити в команді, і які є вільними агентами?**

— За минулі два-три дні я проаналізував цей ринок і можу сказати, що таких гравців немає. Ті футболісти, які з різних причин не потрапили до прем'єр-ліги, грають в першій лізі, в другій, для того, щоб не пропускати час і мати ігрову практику. Тому потенційні гравці — це, скоріше, іноземці, які не задіяні в українському чемпіонаті. Іншого виходу немає. Потрібно шукати нових гравців. Не може Сікорський, наприклад, замінити Шевчука. Через відсутність Гаврюшова виникла проблема правого захисника. Довелося на його місце ставити Каменюку, через що ми втратили в атаці. На даний момент це велика проблема.

— **Те, що "Зорі" не вистачило 90 хвилин, наслідок порушення тренувального процесу, пов'язаного з відомими подіями, або ж "Динамо" так чи інакше примусило б підісти "Зорю"?**

— Тут двох думок бути не може. Клас "Динамо" говорить сам за себе. Ми не мали ілюзій. Ми могли взяти очки лише за рахунок того, що вони не до кінця були мотивовані. Все-таки в підсвідомості у гравців був

матч Ліги чемпіонів. Але щоб забрати очки в "Динамо", "Шахтаря" або інших команд з лідируючої групи, повинно співпасти все — наша готовність, їхня недооцінка суперника, частка везіння і плюс стабільна робота в клубі.

— **Попереду матч з "Таврією", які, на вашу думку, найсильніші сторони суперника?**

— "Таврія" грає не за стандартною схемою, як це роблять більшість команд. Вони грають з трьома захисниками, велика група атаки, двоє флангових, тобто атакуючий варіант. Багато є досвідчених гравців — і Ковпак, і Гігіадзе. Останнім часом розігрався Платон. Ідагор на заміні. В них стабільний склад. Багато що побудоване на атаці, є впевненість, що команда набрала хід. Враховуючи всі наші проблеми, треба зіграти надійно і правильно в обороні й шукати свій шанс в атаці. Не можна сказати, що ми обережно метод оборонного футболу або атакуючого. Є футбол на результат.

— **Чи встигне команда функціонально підготуватися до майбутнього матчу?**

— Ось на це питання я й шукатиму відповідь найближчим часом. У нас є науково-методична група. Розробки були початі ще при Косевичі, є для цього інструментарій. Незважаючи на те, що я зовсім недавно в команді, я побачив у футболістів прагнення грати й вигравати. Байдуких немає. Наскільки вони здатні сьогодні, настільки вони й грають. Вони віддаватимуться грі. Це я можу сказати із стовідсотковою відповідальністю. Проблеми виникають щодо складу. Невідомо, чи встигне відновитися Гаврюшов. Милько точно не буде грати — йому робитимуть операцію.

Багато що залежатиме від уболівальників. Хочеться, щоб вони підтримали команду. Сьогодні нам потрібна емоційна підтримка на трибунах. За рахунок того духу, який є в Луганську, можна перемагати. Такого духу немає більше нідє.

Олександр ЯРОСЛАВСЬКИЙ: Я ПРОСТО ХАРКІВ'ЯНИН!

Олександр Ярославський, президент групи DCH і ФК "Металіст", генеральний інвестор і координатор підготовки Харкова до Євро-2012, поспілкувався з вітчизняними та закордонними журналістами під час відвідин оновленого стадіону "Металіст".

— **Під час реконструкції стадіону ви орієнтувалися на якісь європейські стадіони, можливо, ті, які вже приймали колись Євро?**

— Ні, хоча, звичайно, вивчали світовий досвід. Скажу чесно, найбільше мені подобається "Емірейтс" у Лондоні — для мене це стадіон стадіонів. У ньому є і шарм, і футбольний сенс, він нічим не перенасичений.

— **"Металіст" схожий на якийсь із стадіонів, які вам подобаються?**

— На стадіон "Металіст".

— **Чим унікальний дах на цій арені?**

— Навколо стадіону — 24 опори, які ми називаємо "лапками павука". Дах наче висить на них. Жодної опори в чаші стадіону немає. Це дозволило нам збільшити кількість місць. Автори проекту — харківські архітектори (інститут "Харківпроект"), будували харківські будівельники.

— **Можливо, варто було зробити повністю футбольний стадіон — без бігових доріжок?**

— А сенс? Адже красиво вийшло. Крім того, він має свою технічну родзинку. Виходить більше площі просто неба. У нашій кліматичній зоні великі проблеми з травною і газоном. А стадіон без футбольного поля — вино без тосту, шлюбна ніч без нареченої. Тому в цьому є свій плюс. Від-

крите поле, більше сонця і дощ потрапляє. Арена схожа на амфітеатр, акустика краща.

— **Бігові доріжки зобов'язують вас "дружити" і з легкою атлетикою?**

— Звичайно. Це професійне покриття, ми товаришуємо з Сергієм Бубкою, який допомагав вибирати доріжки — відомої італійської компанії "Mondo", яка є законодавцем мод у цій індустрії. Таких доріжок в Україні, якщо не помиляюся, немає. І не на кожному стадіоні в Європі їх побачиш.

— **Які вимоги висунуло до об'єкту УЄФА?**

— Річ у тому, що щороку посилюються вимоги до стадіонів, тому ми послідовно рухаємося шляхом їх виконання й впровадження все більш високих стандартів.

— **Які основні вимоги залишилося виконати?**

— На сьогодні це вже експлуатаційні вимоги, процес експлуатації і т.д.

— **А якщо говорити не лише про стадіон, а й місто загалом, які, на вашу думку, залишилися слабкі місця?**

— Ось зараз, наприклад дощ іде, — це на дану хвилину слабе місце (сміється), а якщо серйозно, то я вважаю, що найслабкіше місце по-

лягає в людях. Зрозуміло, що інфраструктура пострадянських міст не готова була до таких змагань. Головне, що є люди, які займаються її розвитком. Адже це рукотворний процес, а не метеорит якийсь, що впав із неба.

— **Ви зараз вже отримуєте прибутки від тих об'єктів, в які вклали кошти?**

— Так. Не знаю вже куди складати (сміється). Скоро з вами ділитимеся.

— **Олександр Владиленивичу, чи готова програма урочистої церемонії відкриття стадіону? Відомо вже, хто буде, якісь зірки?**

— У нас буде своє свято. Ви туди потрапите обов'язково.

— **Чи можна стверджувати, що якщо не ваші інвестиції, то Харків Євро-2012 не отримав би?**

— Я б не хотів так говорити. "Якби" вже не підходить під нинішню ситуацію, коли частина об'єктів побудована, частина добудовується високими темпами. "Якщо" вже не буде.

— **Скільки часу пішло на реконструкцію стадіону?**

— Неповні два роки.

— **Вимоги УЄФА щодо освітлення, якості газону виконано?**

— Так, безумовно. Ми зробили все з запасом. Й освітлення, й поле.

— **Міський транспорт влаштував УЄФА?**

— Так, у Харкові найкраща ситуація з міським транспортом. Навколо "Металіста" 11 виходів метро. Харківське метро перевозить щодня більше мільйона пасажирів. Ви самі мали можливість оцінити, наскільки зручно добиратися з аеропорту на стадіон. Тому питань щодо транспорту в Харкові взагалі немає.

— **Яка ситуація з готелями?**

— Цілком нормальна — готелі є. Питання лише в тому, щоб привести їх у гідний формат. Частину за останні три місяці довели до п'ятизіркових. Важливо, що вони є фізично, а модернізувати ці об'єкти — не проблема.

— **Чим займається ваша компанія?**

— DCH — багатогалузевий холдинг: банківська діяльність, Укрсиббанк, із партнерами BNP Paribas, Черкаський Азот, УГДК, скляні заводи, development. Різні напрями.

— **Група DCH вкладала в об'єкти Євро-2012 близько мільярда гривень. Навіщо вам це треба?**

— Хоча б для того, щоб ви запитали (сміється). Мені подобається. Я тут живу. Адже Євро-2012 буде через неповні 1000 днів, а ми стадіоном користуємося вже сьогодні, аеропортом користуватимемося через рік. Дай, Боже, аби в нас було Євро-2012, три матчі групового турніру. Але, попри все, готелі, дороги замисляються — ними користуватимуться харків'яни.

— **Фінансові втрати очевидні?**

— Напевно, так. Але не все в жит-

ті вимірюється грошима. Я так вважаю.

— **Тобто ви — патріот Харкова?**

— Називайте, як хочете. Я просто житель цього міста. Я так вирішив і так роблю, а як це називати...

— **Віддача є?**

— Я захожую в якесь громадське місце, зі мною вітаються, цікавляться — ось і віддача. Мені, як харків'янинові, приносить це задоволення. Є якийсь результат, не просто усміхнені фізіономії на плакатах, а реальні об'єкти, які приносять людям радість. Приходьте, подивіться, як 30 тисяч з гаком харків'ян уболівають, як це стимулює щось робити. Це не передвиборна програма.

— **Ви самі у футбол граєте?**

— Ну, так. Складно назвати футболом те, в що я граю.

— **За які європейські команди уболіваєте? Які колективи ви хотіли б бачити на стадіоні "Металіст"?**

— Розумієте, тих, за кого я уболіваю і хто мені подобається, приймаю тут небезпечно. А взагалі, звичайно, хотілося б бачити найкращі команди Англії, Іспанії, Італії, Франції.

— **Україна збирається приймати чемпіонат світу з хокею.**

— Хокеєм я точно не займатимуся, спасибі. Я зупинився на футболі.

— **Інші види спорту можуть розраховувати на ваше сприяння?**

— Я допомагаю друзям. У нас є регбійний клуб "Олімп" — чемпіони й володарі Кубка України. Це мої друзі.

— **Ви більше економіст чи бізнесмен?**

— Я просто харків'янин.

Група "А"

МЮНХЕН

БАЙЄРН — ЮВЕНТУС — 0:0.

Суддя: Уебб (Англія).

Байєрн: Бутт, Лам, ван Бюйтен, Бадштубер, Браафхейд, Оттль, Мюллер, Швайштайгер, Роббен (Олич, 44), Рибери, Клозе (Гомес, 74).

Ювентус: Буффон, Григера, Легротта-льє, К'еліні, Гроссо, Мело, Каморанезі (Тягу, 90), Маркізіо, Дієго (Поульсен, 60), Яквінта, Трезеге (Амаурі, 74).

Сталося те, про що ми писали в звіті про минулий тур в німецькій бундеслізі. Тимошук втратив місце в основному складі мюнхенців. Після травми ван Бомеля в Анатолія з'явився шанс показати себе, але всі матчі, які він провів за суперклуб, виявилися або сіреничними, або відверто невдалими. Як, наприклад, матч проти "Гамбурга", де Анатолія замінили вже на початку другого тайму. Але найприкріше не це! Найприкріше полягає в тому, що втратив Анатолія місце не через повернення ван Бомеля, його замінив третій за рангом опорник команди Андреас Оттль. На мою думку, суто ігрова причина того, що Тимошук не може заграти в "Байєрні" лежить на поверхні — як би там не виховали Анатолія за так звану "режимність", суперсерйозне й професіональне ставлення до тренувань, а найголовніше — за вміння руйнувати, в нього немає найголовнішого — вміння створювати. Я впевнений, що "Байєрну" не потрібен чистий опорник, яким є українець. Їм потрібен прототип Міхаеля Баллака, який зможе не тільки відбирати м'ячі, наводити страх на партнерів та суперників, а й гравець, який зможе брати участь в атаках, а інколи навіть забивати. З достоїнств Анатолія можна згадати лише якісні (ну, добре, суперякісні) підкати. Коли ж Тимошук підключається до атаки, хочеться плакати. Не знаю, можливо, наявні й якісь психологічно-інтеграційні проблеми, але про це може говорити лише сам Тимошук. Я ж аналізую те, що бачу.

І кілька слів про гру. Господарі повністю перегравали туринців, але, як це часто з ними буває, гол не забивали. Гості ж із самого початку другого тайму думали лише

Дієго та Швайні зустрілися головами.

про нічию, про що свідчить заміна атакуючого півзахисника Дієго на опорного Поульсена.

БОРДО

БОРДО — МАККАБІ — 1:0 (0:0).

Суддя: Брамхар (Голландія).

Бордо: Коррассо, Сіані, Діарра, Гуркюфф (Фернандо, 46), Кавенагі (Бельон, 60), Вендел, Плашил (Сертик, 71), Шальме, Планю, Тремулінас, Шамах.

Маккабі: Давидович, Тейшейра, Кулма, Двалішвілі (Арбайтман, 58), Голаса (Бокколі, 84), Гадір (Рафаелов, 66), Масіла, Катан, Кейнан, Каял, Мешумар.

Гол: Сіані (83).

Вилучення: Каял (88).

Тих, хто чекав легкої перемоги чемпіона Франції, чекало не менш серйозне розчарування. Гості відчайдушно билися за очки впродовж обох таймів і були близькі до нічиєї, але "Бордо" виручив центральний захисник Мікаель Сіані, який забив переможний гол на 83-й хвилині після розіграшу стандарту.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Байєрн	2	1	1	0	3-0	4
2. Бордо	2	1	1	0	2-1	4
3. Ювентус	2	0	2	0	1-1	2
4. Маккабі	2	0	0	2	0-4	0

21 жовтня — середа

Бордо — Байєрн

Ювентус — Маккабі

Олександр ОЗІРНИЙ.

Група "В"

Дзагоев як запорука успіху.

МОСКВА

ЦСКА — БЕШИКТАШ — 2:1 (1:0).

Суддя: Мехуто Гонсалес (Іспанія).

ЦСКА: Акінфєєв, Одія, О.Березуцький (Григор'єв, 46), Ігнашевич, В.Березуцький, Шемберас, Мамаєв, Красич, Марк Гонсалес (Шенніков, 77), Дзагоев, Нецид (Рахимич, 63).

Бешикташ: Рюшту, Ібрагим Каш, Сивок, Феррарі, Ісмаїл Койбаши, Екрем Даг, Ернст, Тельо (Бобо, 74), Голошко (Шимшек, 34), Ніхат (Озкан, 73), Нобре.

Голи: Дзагоев (8), Красич (61) — Екрем Даг (90+1).

Велику частину ігрового часу гості володіли значною територіальною перевагою, тоді як армія чи не всім складом вимушені були оборонятися. Проте небезпечних моментів виникало мало, а долю поєдинку вирішила індивідуальна майстерність півзахисників ЦСКА Алана Дзагоева і Мілоша Красича. Перший уже на сьомій хвилині фантастичним дальнім ударом зняв павутиння з верхнього кута воріт досвідченого Рюшту Реджбєра. А сербський легіонер, яким активно цікавиться "Мілан", в середині другого тайму поодинокі обіграв всю оборону "Бешикташа" і забив, як з'ясувалося, переможний гол. На останніх хвилинах турки організували останній штурм, і після серії нереалізова-

них моментів Екрем Даг все ж розстріляв ворота Ігоря Акинфєєва.

МАНЧЕСТЕР

МАНЧЕСТЕР ЮНАЙТЕД — ВОЛЬФСБУРГ — 2:1 (0:0).

Суддя: Кашшаї (Угорщина).

МЮ: Кушак, Видич, Фердинанд, Евра, О'Ши, Андерсон, Каррік, Гігз, Валенсія (Флетчер, 82), Оуен (Бербагов, 20), Руні.

Вольфсбург: Бенальо, Мадлунг, Кошта, Жозуе, Шафер, Рітер, Місимович, Гентнер, Хасебе, Графіте (Мартінс, 82), Деко.

Голи: Гігз (59), Каррік (78) — Дзеко (56).

Перед матчем наставник "червоних дияволів" сер Алекс Фергюсон шанобливо говорив про суперника, особливо відзначаючи атакуючу лінію "вовків". Проте очевидно було, що на "Олд Траффорд" "МЮ" збирався грати з позиції сили, тому в атаку були відражені Уейн Руні і Майкл Оуен. Оуен, щоправда, відіграв лише 20 хвилин і був замінений на Бербагова. Травми не спостерігалося.

Господарі володіли відчутною перевагою впродовж усієї зустрічі, проте наперед вийшли гості, коли на 56-й хвилині відзначився Едін Дзеко. Проте "манкуніанцям" вдалося не тільки відновити рівновагу зусиллями Райана Гігза, але й добитися максимуму завдяки елегантному удару Майкла Карріка за 12 хвилин до фінального свистка.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Манчестер Юнайтед	2	2	0	0	3-1	6
2. Вольфсбург	2	1	0	1	4-3	3
3. ЦСКА	2	1	0	1	3-4	3
4. Бешикташ	2	0	0	2	1-3	0

21 жовтня — середа

ЦСКА — Манчестер Юнайтед

Вольфсбург — Бешикташ

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Група "С"

МІЛАН

МІЛАН — ЦЮРИХ — 0:1 (0:1).

Суддя: Аткинсон (Англія).

Мілан: Сторарі, Абате, Неста (Он'єву, 60), Каладзе, Янкуловський, Фламіні (Дзамбротта, 46), Пірло, Амброзині, Зеєдорф (Роналдіньо, 46), Пато, Індзагі.

Цюрих: Леоні, Кох, Барметтлер, Тихінен, Роша (Штахель, 80), Тіко, Егертер, Гайіч, Маргайраз, Джуріч (Альфонс, 86), Фонлантен (Нікчі, 76).

Гол: Тихінен (10).

Попередження: Каладзе (35), Абате (51), Янкуловський (80) — Леоні (50), Тіко (51), Маргайраз (90+5).

"Мега жесь", саме так один із журналістів нашої редакції назвав підсумковий рахунок цієї зустрічі. Влучніше й не скажеш. Та не віриться, як можна було вдома програти "Цюриху". Єдиний гол був забитий на 10-й хвилині. Мілан Гайіч подав кутовий з правого флангу, а Тихінен переправив м'яч у ворота "россонері", немов справжній форвард, — п'ятою. Після цього господарі створили немало шансів для взяття воріт, але фортуна цього вечора була явно не на їхньому боці. Гол футболіста збірної Фінляндії приніс чемпіону Швейцарії першу перемогу в турнірі, яка підняла команду на друге місце в групі "С".

МАДРИД

РЕАЛ — МАРСЕЛЬ — 3:0 (0:0).

Суддя: Ханссон (Швеція).

Реал: Касильяс, Рамос (Гарай, 74), Пепе, Альбіоль, Марсело, Криштіану Роналду (Ігуайн, 69), Гаго, Гуті, Алонсо, Кака (Рауль, 77), Бензема.

Марсель: Манданда, Боннар, Хайнце, Діавара, Тайво, Абріель (Родрігес, 63), Мбіа, Шейру, Лучо, Ньянг (Бен Арфа, 86), Морієнтес (Брандау, 63).

Голи: Криштіану Роналду (58, 64), Кака (61, пен.).

Попередження: Діавара (47), Мбіа (54), Хайнце (62), Родрігес (67).

Вилучення: Діавара (60).

Найважливішою подією при оголошенні стартових складів у звітному матчі стала, звичайно ж, поява Фернандо Морієнтеса. Нападник, який свого часу виграв немало трофеїв з "Реалом", зайняв місце Брандау на вістрі атаки під схвальний гул колись рідного "Са-

нт'яго Бернабеу". Крім того, у марсельців повернулися в стрій Стефан Мбіа і Тайє Тайво, а в мадридців — центральний оборонець Пепе, який відбув тривалу дискваліфікацію на внутрішній арені.

Блискуча гра Криштіану Роналду забезпечила мадридському "Реалу" розгромну перемогу над французьким "Марселем" в другому турі групового раунду Ліги чемпіонів. Після безголевого першого тайму португальський півзахисник забив два голи й заробив пенальті, який реалізував бразилець Кака. Таким чином, "Реал" здобув сьому перемогу в семи офіційних матчах під керівництвом нового головного тренера Мануеле Пеллегріні. І в цих семи матчах Криштіану Роналду забив дев'ять м'ячів.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Реал	2	2	0	0	8-2	6
2. Цюрих	2	1	0	1	3-5	3
3. Мілан	2	1	0	1	2-2	3
4. Марсель	2	0	0	2	1-5	0

21 жовтня — середа

Реал — Мілан

Цюрих — Марсель

Юрій ГРОМОВ.

Етюд «Робітник та селянка» у виконанні Кака та Роналду.

Група "D"

НІКОСІЯ

АПОЕЛ — ЧЕЛСІ — 0:1 (0:1).

Суддя: Лайек (Франція).

АПОЕЛ: Хіотіс, Пурсаїтідес, Контіс, Грінчаров, Хачі, Нуну Мораїш, Михайл (Брешка, 80), Еліу Пінту, Александру (Косовський, 58), Хараламбідес (Жеан Пауліста, 86), Мирославєвич.

Челсі: Чех, Іванович, Рикарду Карвальо, Террі, Ешлі Коул, Ессьєн, Лемпард, Беллетті (Деко, 68), Малуда, Калу (Джо Коул, 80), Анелька.

Гол: Анелька (18).

Нульовою нічиєю проти мадридського "Атлетико" в своєму дебютному матчі в Лізі чемпіонів, що припав, до того ж, на гостьовий поєдинок, кіпрський АПОЕЛ примусив звернути на себе увагу європейської громадськості. Тепер на острів Афродіти прибув маститий "Челсі".

Без особливого блиску, без завзяття "Челсі" вдалося досягти того, чого від команди й чекали — перемоги над аутсайдером групи. Не скажеш, що кіпріоти так вже легко склали зброю перед іменитим супротивником, але, за великим рахунком, ніяких контраргументів гостям висунути не змогли. Єдиний і переможний гол забив француз Ніколя Анелька, асистував йому бразилець Жуліано Беллетті.

ПОРТУ

ПОРТУ — АТЛЕТИКО — 2:0 (0:0).

Суддя: Ріццолі (Італія).

Порту: Елтон, Фусіле, Роландо, Бруну Алвеш, Альваро Перейра, Белмускі, Томас Коста (Гуарін, 65), Рауль Мейрелеш, Маріано Гонсалес (Валері, 90), Фалькао (Фаріас, 89), Халк.

Атлетико: Роберто (Де Геа, 26), Переа, Хуаніто, Ібаньєс, Уйфалуши, Пауло Ассунсао, Сімау (Максі Родрігес, 70), Клебер Сантана, Хурадо (Рейєс, 80), Форлан, Агуєро.

Голи: Фалькао (76), Роландо (82).

Суперники чудово знають один одного, адже вони зустрічалися в 1/8 фіналу минулого розіграшу Ліги чемпіонів. Тоді все закінчилося двома нічиїми, і до наступного кола за правилом виїзного гола вийшли "дракони". Наставник господарів Жезуальду Феррейра вирішив зробити ставку на атакуючий тризу-

бець у складі Маріано, Фалькао і Халка. Справи мадридського "Атлетико" на внутрішній арені складаються не дуже добре, але тренер "матрачників" Абель Ресіно чітко дав зрозуміти, що має намір грати на перемогу, випустивши в "основі" грізних форвардів Дієго Форлана і Серхіо Агуєро.

Усі події в матчі відбулися у другій 45-хвилині. "Атлетико" на початку тайму мав двічі забивати, але фортуна відвернулася від Уйфалуші і Хуаніто. Не забиваєш ти — заб'ють тобі, стандартний вислів вже вкотре підтвердив це правило. На початку останніх 15 хвилин матчу Халк забезпечив м'ячем Фалькао, а той, в свою чергу, забезпечив ним сітку воріт позаду Елтона. А через шість хвилин Роландо після корнера головою поставив крапку в цьому матчі.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Челсі	2	2	0	0	2-0	6
2. Порту	2	1	0	1	2-1	3
3. АПОЕЛ	2	0	1	1	0-1	1
4. Атлетико	2	0	1	1	0-2	1

21 жовтня — середа

Челсі — Атлетико

Порту — АПОЕЛ

Михайло РЕЗНІК.

В міцні обійми Анелька потрапив Беллетті.

НЕСТАНДАРТНА ІСТОРІЯ СТАНДАРТНОГО БОМБАРДИРА

Закінчення.
Початок на стор. 1.

Та коли вже потрібно було щось вирішувати, Іванович на решті загравав. Ні, він не робив по дублю в кожній грі, просто перейшов з розряду молодих та перспективних до розряду вже сформованих гравців. Сталося це у сезоні-2002/03. Молодий форвард за першу половину сезону сім разів засмучував голкіперів суперників "Войводина". Так, результат не приголомшливий, хоча й не поганий. Але, за словами свідків, Мілан демонстрував тоді змістовну, по-футбольному розумну гру. Він чимало допомагав партнерам, записавши на свій рахунок декілька голівих передач.

Конвеєр гравців під назвою "Войводина" був готовий відпустити чергового молодого таланта. На Івановича відразу налетіла купа претендентів. Якщо вірити словам самого гравця, то це були "Порту", "Марсель", "Црвена Звезда" і, увага, "Динамо" (Київ). Знову-таки, звертаємось до слів Мілана, де він наголошує, що всю цю компанію випередив "Шахтар". Але навряд чи Іванович одягнув би помаранчеву футболку, якби не прискіпливість медиків "Динамо". Вони виявили у серба травму коліна з можливим рецидивом. Донецчани ж заради талановитого гравця на такі "дрібниці" вирішили заплотити очі. І поплотились! Медична служба діючого чемпіона України припускається помилок занадто часто, зараз у "Динамо" є не один і не

а також характер та конкуренція. Тоді конкуренція в нападі "гірників" була дійсно неабияка. На два місця претендували Андрій Воробей, Брандау, Чипріан Марика, Олексій Белик та Джуліус Агахова. Мав би ще посилити цю конкуренцію саме Іванович, але не склалося, передусім через першу причину. Як вже згадувалось, Мілан приїхав до "Шахтаря" не зовсім здоровим, і невтішні прогнози підтвердились. За перше півріччя серб з'явився на полі всього шість разів. Забив один гол майже відразу отримав надважку травму. Зате після закінчення того сезону він здобув можливість покласти в свою колекцію срібну медаль української першості.

Після травми навесні 2003-го Мілан зник майже на рік. Інколи з'являлася інформація про стан здоров'я нападника, але про його повернення у гру активні розмови пішли лише на початку 2004-го. У нечисленних інтерв'ю серб випромінював упевненість і обіцяв на ділі продемонструвати свою готовність стати основним у команді Луческу. З іншого боку, що йому ще залишалося, як не бути оптимістом. Але, здається, вже тоді в "Шахтарі" його фактично списали — і помилились. Достатньо порівняти той рівень, на якому зараз знаходиться Іванович, і місце гри його тогочасних конкурентів. Трішки краще влаштувався, мабуть, лише Брандау, і це не факт. А інші? Чипріан Марика грає, але не забиває в "Штуттгарті", Олексій Белик —

ний контракт, розрахований на три роки. Певно, "Локо" щось і компенсував "Шахтарю", але зрозуміло, що ця сума була меншою за ту, яку свого часу отримала "Войводина".

Юрій Сьомін, незважаючи на велику кількість інших форвардів, розраховував на Мілана. Як виявилось — даремно. Чергові травми талановитого форварда вже стали традицією, яка залишилася непорушною й у Москві. Іванович не грав, а мучився. Знову красномовна статистика: 3 матчі, 0 голів. І черговий провал.

Для форварда настали вже дійсно погані часи. Перейшовши в "Локомотив" улітку 2004 року, за все друге коло (а чемпіонат Росії, нагадує, відбувається за систе-

"Локомотив" не став просити за Івановича якусь, навіть символічну, суму, відпустивши його на всі чотири сторони, одна з яких і привела його до лав льєзького клубу. Відмінна команда тоді підібралася в "Стандарді". Сьогоденний "міланіст" Огучі Онїєву, теперішній лідер півзахисту "Евертона" Маруан Феллаїні й когорта ветеранів, які вже у футболі майже все побачили: Сержіо Консейсао, Са Пінту, Мілан Рапаїч. Такий собі сплав досвіду й молодості. І просто чудово в ньому прижився Іванович.

Кілька матчів пішло на розминку, а потім серба вже було не зупинити. Він забивав мало не в кожній грі. Голів з дальньої дистанції у виконанні Мілана ви не поба-

сно доклав зусиль. "Золото" чемпіонату поїхало не в Льєж, але сезон для нашого героя вийшов просто фантастичним. Далі — більше.

На шляху до свого успіху Іванович перейшов дорогою українському гравцеві — форварду Сергію Коваленку, вихованцю школи "Ювентуса", який, на жаль, далі другої команди не пробився. Зате був відданий у "Стандард", де майже відразу окуповував місце в стартовому складі. Потроху його справи стали погіршуватися, хоча на заміну Сергій виходив регулярно. Але Мілану українець конкуренцію програв. Після цього його кар'єра покотилася вниз шаленими темпами. "Стандард" здав Коваленку в оренду в "Руселар", де він не зіграв і десяти ігор. Після цього вже нікому не потрібно було футболіста навесні 2009-го підібрала першолігова "Волинь". Та навіть Кварцяний не зміг воскресити колись дуже талановитого гравця. Після цього було білоруське "Торпедо", але в скромній, навіть за місцевими мірками, команді Коваленко не загравав. Принаймні, вже зараз його профілю немає на сайті клубу. Ось така історія...

Натомість наш сьогоднішній герой і не думав зупинитися на досягнутому. Він стає гравцем збірної Сербії, ледь не кожного тижня на факс "Стандарда" приходять вигідні пропозиції щодо продажу Мілана. У сезоні-2007-08 Іванович стає чемпіоном Бельгії і демонструє звичну результативність — 18 голів за сезон. Улітку серб вже однією ногою був у Ейндховені — його трансфер до ПСВ зірвався в останній момент.

Не ПСВ єдиним — весь час навколо форварда множилися плітки щодо трансферу: "Штуттгарт", "Марсель", "Шальке", "Евертон", "Ліон", "Севілья", "Астон Вілла", "Блекберн" і, нарешті, мюнхенський "Байєрн" та мадридський "Реал"! І це зовсім не повний список клубів, з якими в різний час пов'язували ім'я Івановича.

Як же й досі "Стандарду" вдається утримати Мілана — важко здогадатися. Хоча тут дійсно король. Та й статистика каже сама за себе — 63 голи у 125 матчах за льєжців. До того ж, Мілан нарешті отримав можливість дебютувати в груповому етапі Ліги чемпіонів. І вже на п'ятій хвилині свого першого матчу Іванович забив лондонському "Арсеналу", але "каноніри" все одно виграли — 3:2.

І все-таки, впевнений, це останній сезон серба в червоній футболці. Контракт у нього закінчується влітку 2010-го, а якщо за Івановичем — гравцем "Стандарда" вишикувалась чимала черга, то за Івановичем — вільним агентом полюватиме пів-Європи. Тож, не важко припустити, що в кар'єрі героя цієї статті все тільки починається.

Гліб КОРНІЄНКО.

Мілан Іванович — найкращий футболіст Бельгії сезону-2007/2008.

мою весна — осінь), він з'явився лише тричі в чемпіонаті Росії. І тут вже Іванович програв конкуренцію іншим форвардам, хоча перші півроку в Москві він був здоровий. До того ж, Мілан знову, майже задарма, отримав чергову престижну нагороду — став чемпіоном Росії!

Травми не залишали Івановича й надалі — коліно продовжувало дошкуляти форварду. Він пропустив уся передсезонку, а на новий чемпіонат його прізвиська не було навіть у заявці. Красномовний жест Юрія Сьоміна, яким він показав, що серб йому не потрібен. Не маючи жодних досягнень у спорті, Іванович мав успіх у... бізнесі. Так, він, як бачите, руйнує думку щодо розумових здібностей футболістів. За словами головного героя цієї статті, його бізнес пов'язаний з нерухомістю та автомобілями, а футбол — не більше, ніж відпочинок. Хоча, думаю, зараз Мілан вже відійшов від справ — у "Стандарді" в Івановича вже немає стільки вільного часу, як у "Шахтарі" та "Локо".

Ось так, числився собі у складі "залізничників" Мілан, і перспектив у нього взагалі-то на той час не було жодних. Хіба що повертатися на батьківщину й починати все з нуля, при тому, що вже чималий проміжок часу було втрачено. І тут на арену вийшов "Стандард" — перспективний бельгійський клуб, один із найкращих у своїй країні. Що змусило цей клуб купити хронічно травмованого та невдачливого форварда, який мав в активі лише півсезону у "Войводині"? Важко відповісти, але я приблизно уявляю собі, як дивувалися цьому трансферу місцеві ЗМІ і як згадували незлим тихим словом керівництво "Стандарда" його уболівальники. Так, взяли серба безкоштовно, але на серйозному рівні, за великим рахунком, він у своїй кар'єрі так і не грав.

Він просто блискуче виконував роботу чистого форварда. Забивав із виходів вічна-віч, утікав від захисників, вигравав боротьбу на другому поверсі, майже завжди реалізовував свої моменти. Невдовзі він став штатним пенальтистом "Стандарда". І де це все було в "Шахтарі", "Локомотиві"? Відповідь на поверхні: травми залишили Івановича. У першому ж сезоні він вийшов на поле у всіх турнірах 39 (!) разів! Це майже стільки, скільки за всю його кар'єру. А забив, увага, 24 голи. На жаль, не склалися з єврокубками — "Стандард" доволі несподівано програв в останньому раунді кваліфікації румунській "Стяуа" (один гол на рахунок Мілана), а вивалившись у Кубок УЄФА, поступився в одні ворота "Сельті" з Віго. Але, сконцентрувавшись на внутрішніх матчах, льєжці досягли в них успіху. Іванович особливо виблискував у Кубку країни, де він довів команду до перемоги і забив 9 голів, ставши кращим бомбардиром турніру. Кубок Бельгії-2007 — це перший великий успіх Мілана, до якого він дій-

ДОСЬЄ Мілан Іванович

Народився 18 квітня 1981 року в місті Байна-Башта (Югославія), нападник льєзького "Стандарда" і збірної Сербії. Виступав у командах: "Войводина" 1998-2002: 43 матчі, 10 голів. "Шахтар" Донецьк 2003-2004: 6 матчів, 1 гол. "Локомотив" Москва 2004-2005: 3 матчі, 0 голів. "Стандард" Льєж 2005-2009: 125 матчів, 63 голи. У збірній Сербії: 19 матчів, 7 голів.

двоє футболістів, які прописалися в лазареті. Але тоді динамівське керівництво мало рацію, і талановитого форварда ризикнув підписати саме "Шахтар", і його медикам довелося протягом двох років опікуватися сербським футболістом.

23 січня 2003 року Іванович був офіційно представлений як гравець "Шахтаря". Контракт на 4,5 року, суму трансферу не оприлюднили, але відомо, що вона була невеликою. Воно й зрозуміло, бо Мілан перейшов із Сербії, і навіть не з найкращої місцевої команди. Хоча на той час він вважався одним із найталановитіших гравців балканського півострова. Тож цей трансфер можна зрозуміти, бо гравці такого потенціалу, тим більше за невеликі для "Шахтаря" гроші, на дорозі не валяються. Іванович дійсно обіцяв вирости у форварда вищого ґатунку. І він став таким, але, на жаль, не в Донецьку!

Причин гучного провалу серба три: травми — головна причина,

запасний "Дніпра", Джуліус Агахова — "Шахтаря". Воробей був списаний тими ж "гірниками", а також "Дніпром", а зараз є основним тільки в київському "Арсеналі". Отже, робіть висновки...

За останні півроку в Донецьку Мілан двічі виходив на поле і тільки у матчах кубка. Хоча й не дограв жоден із матчів, проте все-таки свій один гол, нехай і з пенальті, поклав. До того ж, ці появи у кубку не були зайвими — завдяки їм Іванович став ще й володарем Кубка України. Але це не могло змінити остаточного вердикту щодо серба — немає йому місця в "Шахтарі".

Майже все літо "гірники" не могли продати Мілана. Але коли вже настав усім відомий час "ікс" для кожного клубу Європи — дедлайн, який ознаменувє закінчення літа й відповідно дозаявкової кампанії, Івановичу трапився на рідкісний вдалий варіант із "Локомотивом". Один пункт задовольнив, мабуть, усіх — це була не оренда, а цілком повноцін-

Хорватія проти Сербії (Бошко Балабан — Мілан Іванович).

Олег Базилевич

СПИСКИ НАЙКРАЩИХ ФУТБОЛІСТІВ УКРАЇНИ. Ч.1

Постійним читачам нашої газети і, зокрема, рубрики "Клуб шанувальників українського футболу" добре відомо, що з певною періодичністю її автор-упорядник публікує статті, присвячені окресленню найтитулованіших вітчизняних майстрів шкіряного м'яча. Корисність оцієї справи полягає ще й у тому, що наводиться необхідний лад у багатьох сферах історії та статистики національного варіанту короля спорту. В наступних випусках "Клубу" розпочнеться публікація матеріалів про одне з несправедливо забутих у нас навколофутбольних явищ, а саме — про списки найкращих гравців України.

Оці реєстри можуть слугувати своєрідним лакмусовим папірцем нашого ставлення до власного минулого: абсолютна більшість вітчизняних статистиків — навіть із когорти авторитетних — ніколи цим питанням не переймалися, відповідно, й не орієнтуються в ньому. Наприклад, особисто мені довелося мати розмову практично з двома десятками наших поціновувачів цифр, і всі вони на моє питання з приводу списків чільних українських гравців відповідали в тому плані, що відповідні відомості у них відсутні, й інтересу до цієї теми вони не відчують...

А даремно. Зверніть увагу на таблицю праворуч. Тут у хронологічному порядку розміщені знайдені мною списки провідних футболістів України (дані щодо періоду СРСР звірені з напрацюваннями А.Ф.Коломійця). Наголошую на тому, що в таблиці зазначені лише реєстри, сформовані з найсильніших вітчизняних гравців, бо в окремі роки вони виникали на основі "особового складу" команд української зони другого ешелону радянського чемпіонату.

Зроблю необхідний екскурс в історію, додавши кілька пояснень. Дебютна спроба укласти подібний реєстр відноситься до 1957 року: Президія республіканської Секції футболу (згодом вона буде перейменована у Федерацію — ФФУ), а також Комітет із фізкультури і спорту України (КФСУ — з весни 1990-го він стане Державним) затвердили список 33-х гравців, куди увійшли тільки представники колективів, які виступали в першості УРСР. Наступна спроба була здійснена через три сезони: ФФУ склала реєстр із аналогічною кількістю гравців команд

майстрів класу "Б". Ну, а **вперше список із найкращих (33-х) українських футболістів з'явився за підсумком 1961 року**: його упорядником знову виступила республіканська Федерація футболу. Автору цих рядків не вдалося надібати офіційні пояснення — що зумовило появу реєстру. Неофіційна ж причина — на долоні: того сезону київські динамівці виграли дебютне для України "золото" радянської першості, а донецькі "гірники" тріумфували в Кубку СРСР... На фото ліворуч читач має нагоду ознайомитися з фрагментом статті в газеті "Радянський спорт", де якраз і був розміщений той історичний список.

Саме ФФУ Української РСР й затверджувала такі реєстри аж до кінця 1980-х (загалом їх 18). Два рази це відбувалося за участю спортивного комітету республіки, який тричі — за підсумком 1967-го і двох останніх радянських сезонів — формував власні списки "12-х найкращих" (по троє воротарів, оборонців, півоборонців і нападників). Після дебютного чемпіонату незалежної України ФФУ опублікувала таблиць про ранги з 22-х спортсменів. А за результатами сезонів 1996/97 і 1997/98 років уже Професійна футбольна ліга (ПФЛ) знову розширювала реєстри до 33-х гравців. Прикро, але на цьому традиція укладання офіційних списків найкращих у нас припинилася. В сумі таких реєстрів є 24...

На неофіційному ж рівні оці спроби, на щастя, продовжуються. Їхнім джерельним матеріалом стали вітчизняні спортивні видання: двічі списки народжувалися в надрах "УФ"; на одиниці спромоглася "Спортивна газета"; тоді як у доробку "Команди" аж 11 років формування реєстрів, причому з 1999-го цей часопис оприлюднює їх регулярно. Я, звісно, усвідомлюю, що об'єднувати "газетні" списки з тими, які формувалися керівними органами українського футболу, справа доволі сумнівна. Проте тут так і напрошується використання "класичної національної" фрази "маємо те, що маємо": зважаючи на відсутність офіційних даних, неофіційні є справжнім благом. І без того навпроти десяти років маячють прогалини.

У міру можливостей буду й надалі публікувати зафіксовані в таблиці списки.

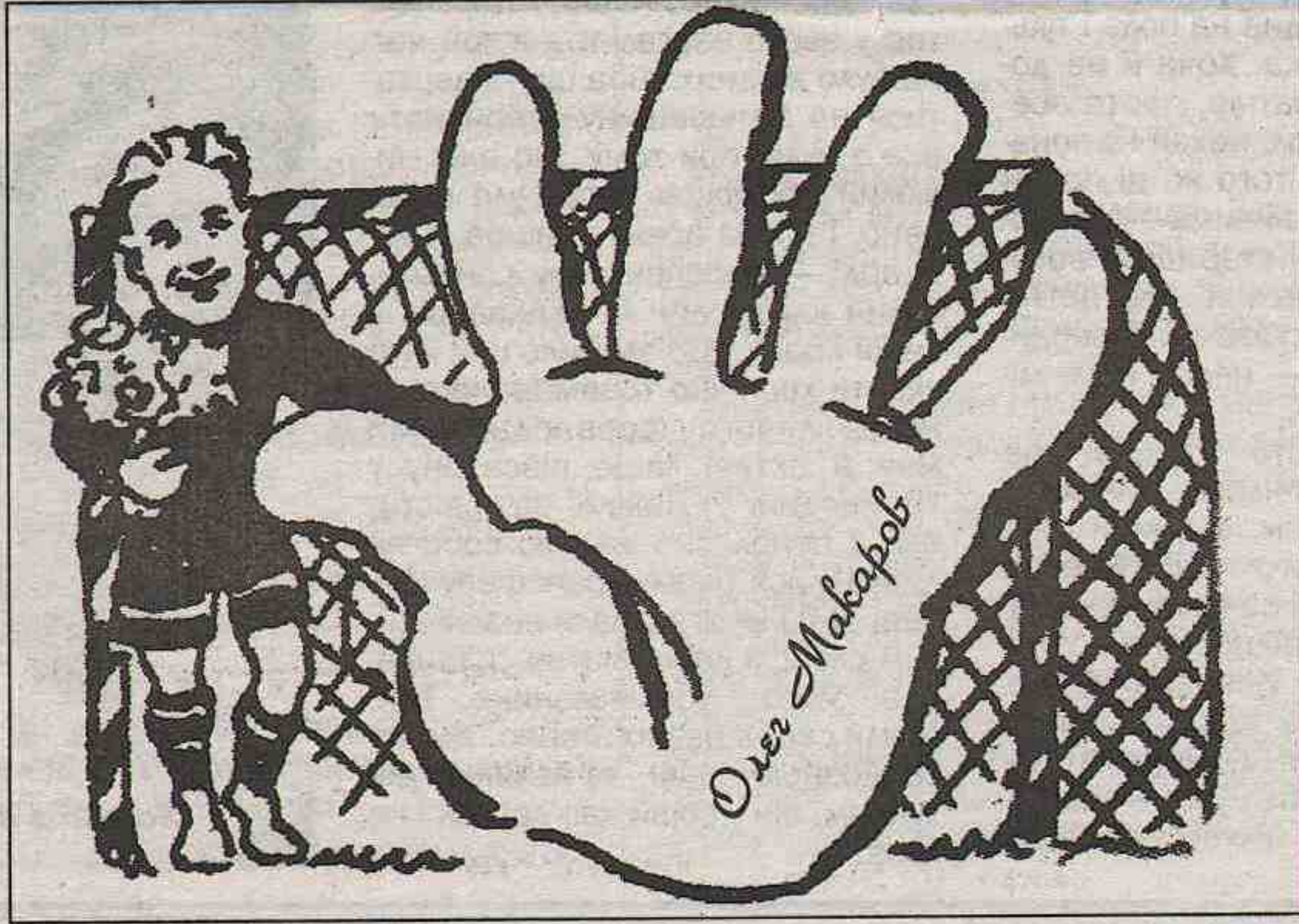
Володимир БАНЯС.

Валерій Лобановський

УКЛАДАЧІ СПИСКІВ НАЙКРАЩИХ ФУТБОЛІСТІВ УКРАЇНИ

1961	«33 найкращих» (ФФУ)
1962	—
1963	«33 найкращих» (ФФУ)
1964	«33 найкращих» (ФФУ)
1965	«33 найкращих» (ФФУ)
1966	«33 найкращих» (ФФУ)
1967	«12 найкращих» (КФСУ)
1968	«33 найкращих» (ФФУ)
1969	«33 найкращих» (ФФУ)
1970	«33 найкращих» (ФФУ)
1971	«33 найкращих» (ФФУ)
1972	«33 найкращих» (ФФУ)
1973	«33 найкращих» (ФФУ)
1974	«33 найкращих» (ФФУ)
1975	—
1976	«33 найкращих» (ФФУ + КФСУ)
1977	«33 найкращих» (ФФУ + КФСУ)
1978	—
1979	—
1980	—
1981	—
1982	—
1983	«33 найкращих» (ФФУ)
1984	«33 найкращих» (ФФУ)
1985	«33 найкращих» (ФФУ)
1986	—
1987	—
1988	«33 найкращих» (ФФУ)
1989	—
1990	«12 найкращих» (ДКФСУ)
1991	«12 найкращих» (ДКФСУ)
1992	«22 найкращих» (ФФУ)
1992/93	«12 найкращих» (газета «Український футбол»)
1993/94	«12 найкращих» (газета «Український футбол»)
1994/95	«22 найкращих» («Спортивна газета»)
1995/96	«22 найкращих» (газета «Команда»)
1996/97	«33 найкращих» (ПФЛ)
1997/98	«33 найкращих» (ПФЛ)
1999	«33 найкращих» (газета «Команда»)
2000	«33 найкращих» (газета «Команда»)
2001	«33 найкращих» (газета «Команда»)
2002	«33 найкращих» (газета «Команда»)
2003	«33 найкращих» (газета «Команда»)
2004	«33 найкращих» (газета «Команда»)
2005	«33 найкращих» (газета «Команда»)
2006	«33 найкращих» (газета «Команда»)
2007	«33 найкращих» (газета «Команда»)
2008	«33 найкращих» (газета «Команда»)

Олег Макаров

«КРИМТЕПЛИЦЯ» — «ГЕЛІОС»

Алло, Молодіжне!

Геннадій МОРОЗОВ:

ЗНАЄМО, ЯК ПЕРЕГРАТИ «ГЕЛІОС»!

Після десяти проведених матчів нинішнього чемпіонату (маючи в за- пасі ще дві зустрічі) «Кримтеплиця» з Молодіжного посідає достойне п'яте місце. Лише в матчі минулого туру кіровоградська «Зірка» зуміла перервати безпрограшну ходу «тепличників», які востаннє поступалися ще 26 липня білоцерківському «Арсеналу».

Природно, що в недільній зустрічі з «Геліосом» молодіжники прагну- ть довести своїм уболівальникам, що нефарт у Кіровограді — лише ви- падковість. Із цим твердженням погодився й головний тренер «Кримте- плиці». Також Геннадій Морозов розповів про підготовку до недільного ма- тчу та ситуацію в команді.

— «Геліос» — добротна команда, яка демон- струє хороший футбол. Це відповідним чином впливає і на її місце в турнірній таблиці. Ми зустрі- чалися з хлопцями Кандаурова в період міжсезон- ня, тому знаємо їхні сили та можливості.

— Геннадію Володимировичу, що, на ваш по- гляд, буде найскладнішим для ваших хлопців у цій зустрічі?

— Мабуть, те, що після поразки в Кіровограді доведеться реабілітовуватися перед своїми вболі- вальниками. Це може трохи тиснути психологічно. Але ми, тренери, спробуємо так налаштувати гра- вців, щоб усе було нормально.

— Вже знаєте, за рахунок чого можна пере- грати «Геліос»?

— Думаю, так!

— ...?

— Ні, розповідати, звичайно, не буду...

— Суперник може прочитати?

— Звичайно. (Сміється).

— Про суперника, до речі. Ходять чутки, що, начебто, харків'яни мають намір за підсумками нинішнього чемпіонату підвищитися в класі...

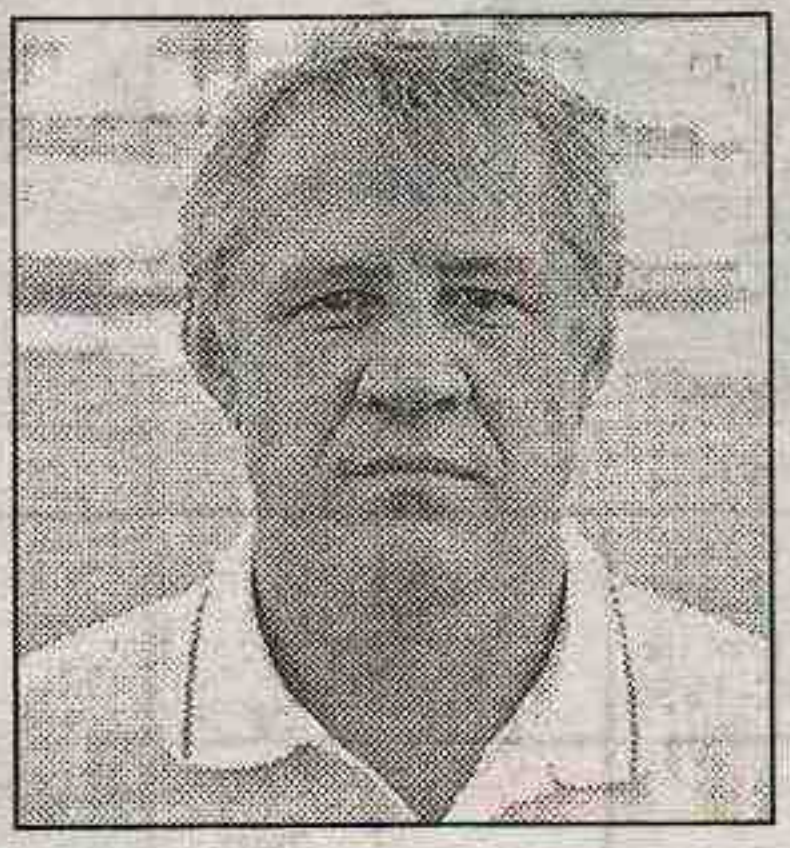
— Я вважаю, якщо їхнє керівництво так виріши- ло, то на те є підстави. Практично будь-яка коман- да першої ліги, маючи відповідну матеріальну базу й підбір гравців, може розраховувати на прем'єр- лігу.

— Вас це стосується?

— Ми маємо мету демонструвати хороший фут- бол, який би подобався нам самим, а також уболі- вальникам. Плюс — посісти підсумкове третє міс- це.

— До мети вже не так далеко...

— Ну, стартом я більш-менш задоволений, а ось

Геннадій Морозов

до останніх матчів (ні- чия з Алчевськом і по- разка в Кіровограді) претензії є... Та й зараз, пе- ред відповідальною зустрічю з «Геліосом», маємо проблеми: є хворі, дискваліфіковані... Нічого не вдієш, доведеться обходитися тими, хто є.

— Геннадію Володимировичу, попри не зовсім вдачі останні два матчі, «Кримтеплиця» має дру- гий найкращий показник за кількістю пропуще- них м'ячів — усього шість голів у десяти матчах (менше лише у «Львова» — п'ять). Це свідчить про хорошу оборону.

— Виходить, так. Я взагалі вважаю, що все по- чинається із за- хисної ланки. Як- що там порядок, є передумови для хорошої гри в на- паді. От і працює- мо в цьому на- прямку.

— Які найголо- вніші труднощі на цьому шляху?

— Є кадрові проблеми — до- укомплектовува- тися треба в будь-якому разі. Плюс робота, ро- бота і ще раз ро- бота. Просто так нічого не прихо- дить...

Ірина ХОЛОД.

Алло, Харків!

Сергій КАНДАУРОВ:

ПЕРЕМАГАТИ НАМ ДОЗВОЛЯЮТЬ... СУПЕРНИКИ

Харківський «Геліос» нинішньої першості неабияк тишить своїх уболівальників. Команда в 12-ти матчах зазнала всього однієї поразки й зараз посідає другу сходинку в турнірній таблиці.

Про успіхи колективу, а також підготовку до недільного матчу з «Кримтеплицею» розповів наставник харків'ян Сергій Кандауров.

— Зустрічатимемося з хорошою командою, яка справді грає в фут- бол. Суперника знаємо, готує- мось.

— Сергію Вікторовичу, настав- ник «Кримтеплиці» сказав, що, на його думку, знає, як із вами грати, аби розраховувати на по- зитивний підсумок...

— Ну, «Геліос» зустрічався з мо- лодіжниками в період передсе- зонної підготовки. Ми вже сиділи, як-то кажуть, на валізах (са- ме збиралися додому), ду- маю, це певною мірою вплинуло на підсумок тієї то- вариської зустрічі (Харків поступився. — Прим. авт.). Зараз я б нічого не брався стверджувати, відповідь на всі питання дасть сам матч.

— Як оцінюєте готов- ність своїх хлопців на нині- шньому етапі змагань і до цієї зустрічі зокрема?

— Нормально. От тільки останнім часом не все вихо- дить. Просто команди вже сприймають нас (зважаючи на турнірне становище) як лідерів, відповідно й налаш- товуються... Хлопцям же морально поки важко. Не- обхідно виховувати психоло- гію лідерів! Це одразу не приходить.

— Що вважає- те ва- шим слабким місцем?

— Так я вам усе й розповів! (Сміється). Звичайно, недоліки, як і в кожній команді, є, працює- мо над ними.

— Нічию минулого туру зі «Сталлю» сприйняли як позитив- ний результат?

— У принципі, так. Можливо, ми недооцінили суперника, за що й поплатилися. Але одне очко кра- ще, ніж нічого...

— Сергію Вікторовичу, впевне- на турнірна хода «Геліоса» не мо- же не наштовхнути на думку про плани команди підвищуватися в класі...

— Звісно, я, як і кожен тренер, хотів би цього, не приховую. Але ж на речі треба дивитися реально! Поки ситуація складається так, що суперники дозволяють нам так ви- ступати...

— Гріх цим не скористатися...

— Поки таких планів немає. Але не виключено, що в період зимо- вого антракту керівництво клубу поставить нам завдання-макси- мум. Життя покаже!

Ірина ХОЛОД.

Сергій Кандауров

СТАНОВИЩЕ КОМАНД										
	І	В	Н	П	М	О				
1. ПФК Севастополь	12	9	2	1	31-9	29				
2. ГЕЛІОС	12	7	4	1	21-11	25				
3. ФК Львів	11	6	2	3	18-5	20				
4. Волинь	11	5	5	1	18-10	20				
5. КРИМТЕПЛИЦЯ	10	5	3	2	16-6	18				
6. Динамо-2	9	6	0	3	17-14	18				
7. Десна	11	5	3	3	12-11	18				
8. Арсенал	12	5	3	4	13-15	18				
9. Зірка	12	4	5	3	13-15	17				
10. Енергетик	12	5	2	5	10-15	17				
11. ПФК Олександрія	12	4	3	5	17-14	15				
12. Сталь	10	4	3	3	12-9	15				
13. Нафтовик-Укрнафта	12	3	3	6	16-14	12				
14. Дністер	12	3	3	6	16-23	12				
15. Фенікс-Іллічівець	11	2	2	7	12-22	8				
16. Прикарпаття	11	2	2	7	8-19	8				
17. Нива	12	2	2	8	9-23	8				
18. ФК Харків	10	0	1	9	9-33	1				

Статистика знає все

ПЕРШЕ ОСІННЄ РАНДЕВУ

Історія команд чимось схожа. За корот- кий час свого існування обидва колективи пройшли шлях від аматорських змагань до першолігових. Серед професіональних ко- манд і «Кримтеплиця», і «Геліос» розпочали виступи в сезоні-2003/04 серед колективів другої ліги. Наступного сезону, упевнено пе- ремігши в своїх групах, вони завоювали пу- тівки до першої.

Вперше суперники зустрілися на стадіоні «Металург» селища Ковшарівка 5 листопа- да 2005 року. Матч дебютантів першої ліги, яких на той час у турнірній таблиці розділя- ли три очки (кримчани займали вище міс- це), закінчився нульовою нічиєю. На своєму ж стадіоні кримтепличники перемогли сво- го суперника з мінімальним рахунком — 1:0. Відзначився Павло Онісько. Всього ж суперники зіграли в очних поєдинках вісім матчів, в яких перевагу мають кримські фу- тболісти: чотири перемоги, дві поразки, рі- зниця забитих і пропущених м'ячів 9–5. Ці- каво, що «Кримтеплиця» має перевагу як на своєму полі (+2 =1 –1, м'ячі 7–3), так і на виїзді.

І ще про схожість колективів — це відчу- тна ротація головних тренерів. Ось і в неді- льному матчі діями команд в очному проти- стоянні керуватимуть нові керманичі. У крим- тепличників це вже шостий наставник — Геннадій Морозов, який очолив колектив у нинішньому сезоні, а в «сонячних» — п'я- тий, Сергій Кандауров, який на цій посаді працює з квітня нинішнього року. Найбіль- ше (три матчі) кримчани провели під ору- дою Олександра Гайдаша (+1 =0 –1, м'ячі 5–2). Саме при ньому кримтепличники здо- були єдину перемогу над своїм суперником з великим рахунком — 4:0. Футболістів «Ге- ліоса» в протистоянні суперників трічі на поле виводив найневдалий для «соняч- них» тренер Юрій Погребняк (при ньому ко-

манда набрала третину очок із можливих). Та саме з Погребняком команда в очних по- єдинках добилася найкращого результату проти футболістів з Молодіжного — дві пе- ремоги та одна поразка, м'ячі — 4–2.

Звичайно, велика ротація тренерського складу позначилася й на плинності ігрового кадрового потенціалу команд. Тренери кри- мчан задіяли в цих матчах 57 футболістів, «сонячні» — на одного менше. Всі вісім по- єдинків провели гравці, які продовжують виступи за свої колективи: Віталій Саранчу- ков («Кримтеплиця») та Олександр Тарасен- ко («Геліос»); по сім — відповідно, Віталій Візавер та Олександр Лебединець. Найкра- щі бомбардири обох команд забили по два м'ячі. У кримчан це Віталій Прокопченко, який відзначився дублем в єдиному зіграно- му матчі проти «сонячних», у харків'ян — Лебединець (також на рахунку дубль) і Сер- гій Пономаренко.

Вперше матч обслуговуватиме івано- франківський арбітр Олександр Лаврів. А ось його асистенти Володимир Заровець- кий та Ярослав Куш були лайнсменами в минулому сезоні в Молодіжному (тоді «Гелі- ос» переміг свого суперника — 2:1). Вони асистували донецькому арбітру Вадиму Не- стеренку, котрий судив два очних поєдин- ки, і в обох «сонячні» добивалися перемо- ги. Всього ж арбітри показали 31 «гірчич- ник» (14 — кримтепличникам) та дві черво- ні картки (по одній гравцям кожної з ко- манд). Це зайвий раз свідчить про безком- промісність боротьби суперників. Не стане винятком, напевно, й недільна зустріч, адже обидві команди перебувають у верх- ній частині турнірної таблиці. До речі, по- єдинки минулої першості завершилися гос- тьовими перемогами обох команд...

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

А Ф І Ш А

ПРИКАРПАТТЯ — ЗІРКА

2 жовтня — п'ятниця. 16.00

Суддя: С. Березка (Київ)

Дискваліфіковані: Бут («Прикарпаття») — Мо- розов («Зірка»)

Прогноз «УФ» — 1:2

ПФК ОЛЕКСАНДРІЯ — ДИНАМО-2

2 жовтня — п'ятниця. 17.30

Суддя: В. Головка (Дніпропетровськ)

Дискваліфіковані: —

Прогноз «УФ» — 3:1

НАФТОВИК-УКРНАФТА — ДЕСНА

3 жовтня — субота. 16.00

Суддя: В. Бондар (Харків)

Дискваліфіковані: —

Прогноз «УФ» — 1:1

ФЕНІКС-ІЛЛІЧІВЕЦЬ — НИВА

3 жовтня — субота. 16.00

Суддя: П. Чижевський (Київ)

Дискваліфікований: Ткачук («Фенікс-Іллічів- цев»)

Прогноз «УФ» — 1:0

СТАЛЬ — ФК ЛЬВІВ

3 жовтня — субота. 16.00

Суддя: Ю. Вакс (Симферополь)

Дискваліфікований: Акименко («Сталь»)

Прогноз «УФ» — 2:1

ДНІСТЕР — АРСЕНАЛ

4 жовтня — неділя. 16.00

Суддя: Я. Козик (Мукачеве)

Дискваліфіковані: —

Прогноз «УФ» — 2:2

ФК ХАРКІВ — ПФК СЕВАСТОПОЛЬ

4 жовтня — неділя. 16.00

Суддя: О. Іванов (Донецьк)

Дискваліфікований: Скляр (ФК «Харків»)

Прогноз «УФ» — 0:4

КРИМТЕПЛИЦЯ — ГЕЛІОС

4 жовтня — неділя. 17.00

Суддя: О. Лаврів (Івано-Франківськ)

Дискваліфікований: Мельник («Кримтеплич- ця»)

Прогноз «УФ» — 2:2

ВОЛИНЬ — ЕНЕРГЕТИК

5 жовтня — понеділок. 18.00

Суддя: Д. Кутаков (Київська область)

Дискваліфіковані: Барчук, Данишук (обидва — «Енергетик»)

Прогноз «УФ» — 2:0

